Dosar nr. 1-25166322-05-1r-17042026 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Natalia Pasat

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În numele Legii

16 iunie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintele completului, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorii: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către procurorul în Procuratura Cahul, Oficiul Principal împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 martie 2026, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului:

Roșca Denis *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii *****, se caracterizează *****, antecedente penale stinse, anterior judecat prin:

- *sentința Judecătoriei raionului Cahul din 02 septembrie 2002* în baza art. ***** fiindu-i aplicată pedeapsa de 5 ani închisoare, în baza art. 43 Cod penal (1961) i-a fost aplicat 1 an termen de probațiune (f.d. 45);

- *sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 mai 2021* în baza art. ***** i-a fost aplicată pedeapsă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 46-49);

- *sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 iunie 2023* în baza art. ***** i-a fost aplicată pedeapsă de 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, sentință casată prin *decizia Curții de Apel Cahul din 13 iunie 2024* a fost casată parțial sentința și i-a fost aplicată pedeapsă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 50-65),

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Cauza a fost examinată în prima instanță în termen de la 28 noiembrie 2025 până la 25 martie 2026, la instanța de recurs în termen de la 17 aprilie 2026 până la 16 iunie 2026.

Asupra recursului și în baza materialelor din dosar, Completul de judecată, –

C O N S T A T Ă:

În fapt.

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 martie 2026, Roșca Denis a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, și i

s-a stabilit pedeapsă conform prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 112 500 (una sută doisprezece mii cinci sute) lei.

S-a explicat lui Roșca Denis *****, că potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

S-a aplicat în privința lui Roșca Denis ***** măsura preventivă - obligațiunea de a nu părăsi țara care se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a încasat de la Roșca Denis ***** în bugetul de stat cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în cuantum de 18,90 (optsprezece lei, 90 bani) lei.

Mijloacele materiale de probă – recunoscute prin ordonanța de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 22.10.2025 (f.d. 25) – de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

La data de 15.10.2025, în jurul orei 22:40, angajații Secției Securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Cahul, aflându-se în exercițiul funcțiunii, au stopat pe str. Mihail Șolohov, 26, mun. Cahul, mijlocul de transport de model „OPEL", cu numărul de înmatriculare *****, condus de numitul Roșca Denis, născut la *****, domiciliat pe *****.

În urma verificării în baza de date „e-Date", s-a stabilit că acesta nu deține permis de conducere. Totodată, în timpul discuției cu conducătorul auto, polițiștii au simțit un miros specific de alcool, existând suspiciunea că acesta conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate. Conducătorului mijlocului de transport Roșca Denis i s-a propus testarea alcoolemiei cu aparatul de tip „Dräger".

La data de 15.10.2025, în intervalul de timp cuprins între orele 22:57–23:07, conducătorul mijlocului de transport de model „OPEL", cu numărul de înmatriculare *****, Roșca Denis, născut la *****, aflându-se pe str. Mihail Șolohov 26 din mun. Cahul, intenționat s-a eschivat de la efectuarea testării alcoolscopice, vorbind la telefon și ignorând cerințele legale ale angajaților poliției, iar în final a refuzat categoric să fie supus testării alcoolscopice, încălcând astfel regulile circulației rutiere, prevăzute de:

- art. 18 din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, în care este stipulat că „Pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să întrunească condițiile stabilite şi să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice şi mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi";

- art. 19 alin. (1) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, în care este stipulat că „Dreptul de a conduce vehicule reprezintă un drept special de a conduce vehicule din anumite categorii şi/sau subcategorii, obținut în conformitate cu legislația Republicii Moldova şi înregistrat în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule. Dreptul de a conduce vehicule se confirmă prin deținerea permisului de conducere, în care este indicată

categoria sau subcategoria de vehicul pentru care se deține dreptul de a conduce, sau prin înregistrarea acestui drept în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule, cu condiția că persoana care conduce vehiculul deține asupra sa un act de identitate valabil pe numele său";

- art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, în care este stipulat că „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare";

- pct. 10 pct. (2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, în care este stipulat că „Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede și, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus";

- pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat, de testare antidrog sau, după caz, examenului medical de prelevare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare".

Acțiunile inculpatului Roșca Denis au fost încadrate ca fiind o faptă penală prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal:*„Refuzul, eschivarea, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, faptele prevăzute la alin. (3) săvârşite de către o persoană care nu deține permis de conducere"*.

În ședința de judecată până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Roșca Denis fiind asistat de apărătorul Ciudin Vitalie a înaintat instanței cerere prin care a recunoscut vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că acceptă probele care sunt anexate la dosar și nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Solicitarea și argumentele recurentului.

La 09 aprilie 2026 procurorul în Procuratura Cahul, Oficiul Principal, Mihail Cara a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului declarat, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 martie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Roşca Denis să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse, în conformitate cu prevederile art. 80[1] alin. (2) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip

semiînchis. Încasarea de la Roşca Denis, în bugetul de stat, cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în cuantum de 18,90 (optsprezece lei 90 bani). Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanța de recunoaștere şi atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 22.10.2025 (f.d. 25), să fie păstrate la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

În argumentarea recursului procurorul a invocat că, sentința instanței de fond o consideră neîntemeiată şi pasibilă casării conform prevederilor art. 444 alin. (1) pct. 9) din Codul de procedură penală: „*(1) Hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: 9) s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal”.*

Sentinţa instanţei de fond este neîntemeiată sub aspectul individualizării pedepsei, fiind aplicată o sancţiune excesiv de blândă în raport cu gravitatea faptei, pericolul social concret al acesteia şi persoana inculpatului.

Susține procurorul că, instanța de judecată nu a dat o apreciere corespunzătoare gradului sporit de pericol social al infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal. Fapta de refuz și eschivare de la testarea alcoolscopică, comisă de o persoană care nu deține permis de conducere, constituie o încălcare gravă a ordinii de drept în domeniul securității circulației rutiere, punând în pericol real viața şi sănătatea participanților la trafic.

Notează că, instanța nu a ținut cont în mod suficient de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, inclusiv pentru fapte ce țin de domeniul circulației rutiere. Deși antecedentele penale sunt stinse, acestea relevă o persistență în comportament antisocial și o atitudine de ignorare a normelor legale, ceea ce impune aplicarea unei pedepse mai severe pentru a preveni recidiva.

Mai mult, inculpatul a manifestat o atitudine vădită de sfidare față de cerințele legale ale organelor de poliție, refuzând în mod categoric testarea alcoolscopică şi eschivându-și intenționat de la aceasta, fapt ce denotă lipsa de respect față de autoritatea statului şi față de normele juridice în vigoare.

Totodată, aplicarea pedepsei sub formă de amendă nu corespunde scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, întrucât nu asigură: prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni; corectarea şi reeducarea inculpatului; restabilirea echității sociale.

În condițiile în care sancțiunea prevăzută de lege include pedeapsa închisorii de până la 5 ani, aplicarea unei amenzi, chiar în cuantum ridicat, nu este suficientă pentru realizarea funcțiilor represive şi preventive ale pedepsei, mai ales în contextul conduitei repetate a inculpatului.

Prin urinare, consideră că pedeapsa aplicată este disproporționată în raport cu gravitatea faptei şi persoana inculpatului, fiind necesară aplicarea unei pedepse cu închisoarea, pentru a asigura realizarea scopului pedepsei penale.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală, „*termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii*”.

Din actele cauzei se constată că, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 25 martie 2026.

Cererea de recurs a fost depusă de procurorul în Procuratura Cahul, Oficiul Principal, Mihail Cara la data de 09 aprilie 2026. Astfel, Completul de judecată reține că, termenul de depunere a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, „*Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referințe*.”.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe, până la data de 18 mai 2026.

În termenul stabilit, la data de 13 mai 2026 avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Roșca Denis a depus în instanța de recurs *cerere privind administrarea probelor* anexând la materialele cauzei caracteristica de la locul de muncă.

Totodată, la data de 15 mai 2026 ***avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Roșca Denis a depus referință***, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 martie 2026.

În argumentarea poziției sale a menționat că, apărarea consideră recursul declarat de procuror ca fiind neîntemeiat şi pasibil de respingere, din următoarele considerente.

Consideră sentința instanței de fond este legală, întemeiată şi corespunde în totalitate criteriilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 61 şi 75 Cod Penal.

Apărarea relevă caracterul contradictoriu şi inconsistent al poziției procurorului, invocând că, la examinarea cauzei în prima instanță, procurorul Mihail Cara a solicitat anume aplicarea pedepsei sub formă de amendă în cuantumul de 2250 unități convenționale, exact aceeași pedeapsă care ulterior a fost aplicată prin sentința contestată.

Prin urmare, procurorul a susținut în fața instanței de fond că pedeapsa amenzii este suficientă pentru atingerea scopului legii penale, iar ulterior, în mod diametral opus, susține că aceeași pedeapsă ar fi excesiv de blândă şi insuficientă.

Consideră că, o asemenea poziție contradictorie demonstrează lipsa unor argumente obiective şi reale pentru agravarea situației inculpatului în faza recursului.

Referitor la argumentele procurorului privitor la antecedentele penale nu pot justifica aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Susține că, pedeapsa stabilită prin Decizia Curții de Apel Cahul din 13 iunie 2024 a fost executată la 16 septembrie 2024 (f.d. 66). Prin urmare indicarea că Roşca Denis ar fi anterior judecat o consideră neîntemeiată, or, prin efectul prevederilor art. 111 alin. (3) Cod Penal stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Or, făcând trimitere la informația conținută la fila dosarului 66 pedeapsa stabilită prin Decizia Curții de Apel Cahul din 13 iunie 2024 a fost executată.

Astfel, a indicat că, instanța de fond a ținut deja cont de toate circumstanțele relevante privind persoana inculpatului, iar simpla invocare repetată a unor condamnări stinse nu poate constitui prin ea însăși temei suficient pentru aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

A mai menționat avocatul că, în cauza dată, aplicarea unei pedepse privative de libertate nu este necesară şi nici proporțională, așa cum apărarea a prezentat suplimentar în instanța de recurs caracteristica pozitivă a inculpatului de la locul de muncă, potrivit căreia Roşca Denis: a activat timp de aproximativ 4 ani; s-a caracterizat pozitiv; era disciplinat, responsabil şi muncitor; nu a avut sancțiuni disciplinare; era apreciat pozitiv de colegi şi angajator. Circumstanțe care în opinia sa, confirmă faptul că inculpatul este integrat social şi că scopul pedepsei poate fi realizat fără izolarea acestuia de societate.

Prin urmare, susține că instanța de fond a apreciat corect toate circumstanțele cauzei şi a aplicat o pedeapsă echitabilă, legală şi proporțională și nu există temeiuri legale pentru agravarea situației inculpatului şi aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

Aprecierea instanței de recurs.

Completul de judecată, examinând materialele cauzei penale, conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de procurorul în Procuratura Cahul, Oficiul Principal, Cara Mihail, și menținerii sentinței primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, „*hotărîrile judecătoreşti pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond în cazurile în care: ... s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*”.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, „*Judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. (2) Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*”.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, „*judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată dacă recursul este nefondat”.*

În cadrul examinării în instanța de recurs s-a stabilit, că instanţa de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Roșca Denis ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Cauza a fost examinată de prima instanță în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală, așa cum inculpatul Roșca Denis la 25 februarie 2026 a depus cererea autentică de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală /f.d. 105/, declarând că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, şi prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 februarie 2026 a fost admisă cererea inculpatului și s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. /f.d. 118/

Conform art. 364[1] alin. (1), (2), (3), (4), (10), (11) Cod de procedură penală, „(1) *Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului. (3) În cadrul ședinței preliminare sau până la începerea cercetării judecătorești, instanța îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, apoi acordă cuvântul procurorului, părții vătămate și celorlalte părți asupra cererii formulate.* (4) *Instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului. (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448*”.

În corespundere cu art. 80[1] alin. (2) Cod penal, „*în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181[1]–182, 239–240, 242[1], 242[2], 256, art. 264 alin. (2), (4), (6),* ***art. 264[1],*** *324–335[1], 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*”.

Completul de judecată a constatat, că instanța de fond corect a examinat şi acceptat cererea inculpatului Roșca Denis privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului Roșca Denis este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală.

Instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, just a apreciat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Roșca Denis în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei şi pronunțării sentinței, instanța de fond corect a calificat infracțiunea pe art. 264[1] alin. (5) Cod penal conform indicilor „ *Refuzul, eschivarea, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, faptele prevăzute la alin. (3) săvârşite de către o persoană care nu deține permis de conducere”.*

Acuzatorul de stat nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, şi nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, considerând că instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsa prea blândă, solicitând aplicarea pedepsei în formă de închisoare pe termen de 2 ani.

Verificând aspectele de drept operate de instanţa de fond la stabilirea şi individualizarea pedepsei inculpatului Roșca Denis, Completul de judecată reține, că prima instanță, dând

eficiență prevederilor art. 80^1 alin. (2), art. 61, art. 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Roșca Denis pedeapsa în formă de amendă în mărime de 2250 unități convenționale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, „*persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei*”.

Sancțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (5) Cod penal prevede forme alternative de pedeapsă: amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau închisoare de la 2 la 5 ani.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul Roșca Denis beneficiază de reducerea cu ¼ a limitei maxime de pedeapsă, urmare a reducerii limitele pedepsei cu amendă constituind până la 2250 unități convenționale, cu închisoare de la 2 ani la 3 ani și 9 luni.

Infracțiunea săvârșită de Roșca Denis, prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, constituie o infracțiune mai puțin gravă, care, raportată la circumstanțele existente, atestă o apreciere justă de către instanța de fond a criteriilor de individualizare a pedepsei în privința inculpatului Roșca Denis.

Pe lângă respectarea limitelor pedepsei, Completul de judecată menționează, că pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului Roșca Denis, corespunde criteriilor de individualizare stabilite la capitolul VIII al Codului penal (individualizarea pedepselor), s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii – mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care este angajat în câmpul muncii, este caracterizat pozitiv la locul de muncă (conform caracteristicii anexate în instanța de recurs), este celibatar, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, deși conform revendicării anterior a fost judecat (f.d. 42-43) antecedentele penale sunt stinse, de circumstanțe atenuante – recunoașterea vinovăției, de circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Prima instanță a individualizat pedeapsa în raport cu aceste criterii, a ținut cont că inculpatul a recunoscut pe deplin vinovăția, de revendicare și de cazierul contravențional.

Instanța de recurs remarcă că, în jurisprudența sa Curtea Europeană s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga şi alţii vs Ungaria,* hotărârea din 10 martie 2015, §104; cauza *Norbert Sikorski vs Polonia,* hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou vs Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Completul de judecată conchide, că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, una de o gravitate moderată din cele prevăzute de sancțiunea normei penale, stabilită la limita apropiată de cea maximă prevăzută de lege, or ținând cont de prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Completul de judecată a concluzionat că o sentință de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpatul Roșca Denis, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni, și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

La caz nu se constată vreun temei pentru aplicarea în privința inculpatului Roșca Denis a unei pedepse mai aspre cum ar fi închisoare pe termen de 2 ani.

Studiind în deplină măsură şi obiectiv circumstanțele cauzei în corelație cu personalitatea inculpatului, Completul de judecată nu a constatat circumstanțe care să determine necesitatea aplicării pedepsei cu închisoare. Or, pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Totodată, în cazul în care sancțiunea articolului prevede pedepse alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor legiferate în art. 62 Cod penal.

Completul de judecată reține că, în speța dată s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, evidențiindu-se în acest sens că anterior a fost condamnat la pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, a executat integral pedeapsa, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vinovăția şi s-a căit sincer de cele comise, toate acestea privite per ansamblu au permis instanței de fond de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă şi prin aplicarea faţă de ultimul a unei pedepse cu amendă în mărime de 2250 unități convenționale.

Astfel, în Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacţie echitabilă, şi abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor şi interesul public. În Rezoluția Consiliului Europei nr.65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr.(99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea, potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

În viziunea instanței de recurs sentința adoptată este echitabilă, dat fiind că pedeapsă este proporțională faptei și vinovăției. Completul de judecată conchide că instanța de fond a expus o motivare corespunzătoare soluției emise, astfel că aplicând inculpatului pedeapsa cu amendă în mărime de 2250 unități convenționale la limita maximă, instanța și-a argumentat deplin concluzia, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise.

În ceea ce privește argumentele acuzării privitor la faptul că, Roșca Denis a fost anterior judecat pentru infracțiuni similare, Completul de judecată reține ca fiind întemeiată poziția

apărării din referință în acest sens, or, potrivit art. 111 alin. (3) Cod penal, *stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale*. Prin urmare, condamnările stinse nu pot constitui un argument determinant pentru concluzia privind necesitatea izolării persoanei de societate și nici nu pot fundamenta, de sine stătător, aplicarea unei pedepse privative de libertate.

De asemenea, nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că pedeapsa cu amenda nu-și va atinge scopul prevăzut de lege, or simpla invocare a gravității infracțiunii sau a necesității prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni nu este suficientă pentru a justifica aplicarea pedepsei cu închisoarea, în lipsa unor date care să ateste un risc real de recidivă ori imposibilitatea corectării inculpatului printr-o sancțiune neprivativă de libertate. Pedeapsa închisorii reprezintă cea mai severă formă de constrângere penală și urmează a fi aplicată doar atunci când celelalte categorii de sancțiuni prevăzute de lege se dovedesc insuficiente pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal. Or, din materialele cauzei nu rezultă că o sancțiune neprivativă de libertate ar fi ineficientă în raport cu persoana inculpatului

În consecință, Completul de judecată statuează, că la caz nu se constată vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatului, iar sancțiunea cu amendă în mărime de 2250 unități convenționale, după cum a fost stabilită de către prima instanță, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Completul de judecată susține pedeapsa stabilită inculpatului Roșca Denis ca fiind justă și corectă sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al necesității reeducării făptuitorului.

Totodată, Completul de judecată apreciază ca fiind legală și întemeiată soluția primei instanțe și referitor la corpurile delicte și cheltuielile judiciare. Corpurile delicte au fost recunoscute și atașate la cauza penală în modul prevăzut de lege, iar păstrarea acestora la materialele dosarului pe durata termenului de arhivare corespunde exigențelor legislației procesual-penale. De asemenea, încasarea din contul inculpatului Roșca Denis a cheltuielilor judiciare în sumă de 18,90 lei, suportate pentru efectuarea testării alcoolscopice, este justificată de soluția de condamnare adoptată în cauză și de faptul că respectivele cheltuieli sunt confirmate prin materialele dosarului, neexistând temeiuri pentru înlăturarea sau modificarea acestei dispoziții a sentinței.

Călăuzindu-se de prevederile art. 447, art. 448, art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura Cahul, Oficiul Principal, Cara Mihail.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 martie 2026, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Roșca Denis învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco